

der smagte godt — og hvert eneste Medlem her i Salen vidste jo, hvad det var, det ærede Medlem Hr. Pürschel i saa Henseende sigtede til, det var selvfølgelig Toldforslag. Derfor har jeg ment mig berettiget til uden at ville opkaste mig til Ordfører for noget som helst andet end mit eget Parti at sige, at saa vidt jeg kunde se, vilde der i Landstinget komme en saadan Situation, at det ærede Medlem Hr. Trier vilde gøre klogere i ikke at tale saa meget om Told.

Statsministeren (Staaning): Det ærede Medlem Hr. Pürschel foranlediger mig til at gøre endnu en Bemærkning. Jeg forstaar nemlig ikke, hvorledes det ærede Medlem kan fremskaffe en saadan Forskel mellem Udtrykket Importbegrænsning og Udtrykket Importregulering, at det skulde hjemle ham Adgang til at protestere imod, at det foreliggende Forslag er i Overensstemmelse med Valutakonferencens Betænkning. Importreguleringen omfatter selvfølgelig baade Importforbud og Importbegrænsning, efter som man maatte skønne det paakrævet at iværksætte disse Foranstaltninger. Hvis det ærede Medlems Meningsfæller i Konferencen har ønsket andet end importregulerende Foranstaltninger under den ene eller den anden Form, burde de have givet det Udtryk ved at sige, hvad de ønskede. Det har de ikke gjort, og derfor staar der nu importbegrænsende Foranstaltninger eller hvad det er, der staar i Betænkningen, og det er i Henhold hertil, vi stiller Forslag. I de Kredse, hvor man paa nærmeste Hold kendte denne Sag, er man ikke i Tvivl om, at Forslaget og Konferencens Betænkning er i nøjeste Overensstemmelse med hinanden.

Pürschel: Det er unægteligt forbausende, at man virkelig skal bruge Tid til at forklare den højtærede Statsminister Forskellen mellem Importbegrænsning og Importregulering. Det sidste Udtryk betyder jo historisk her i Landet et Importforbud med Dispensationsbeføjelse for Regeringen. Det var dette Udtryk, man undgik, og man valgte Udtrykket Importbegrænsning for derved at naa til et Udtryk, som begge Parter kunde tiltræde, baade de Folk, som vilde have en Importregulering, og de Folk, som vilde gaa Toldvejen. (Afbrydelse af Socialministeren). Ja, den højtærede Socialminister fortsætter som Minister sin Specialitet: fra den Tid, da han kun var det ærede Medlem Hr. Borgbjerg: at

afbryde, og spørger, hvorfor man ikke sagde det. Man undlod at bruge det Udtryk, som tilfredsstillede hver enkelt Gruppe, for at faa en fælles Indstilling.

Rode: Den Forklaring, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard gav af sine Udtalelser, i hvilke han advarede det ærede Medlem Hr. Trier mod dennes Udtalelser om Tolden, duer ikke. Hvis der kun var Tale om de Konservative, vil jeg gøre det ærede Medlem Hr. N. Neergaard opmærksom paa, at saa vilde det jo aldeles ikke frugte noget som helst i Landstinget; thi de Konservative og Socialdemokraterne er ikke Flertal i Landstinget. Det var kun, hvis Venstre og de Konservative sammen kunde stille Socialdemokraterne tilfreds med en Toldpolitik, at dette Lovforslag kunde gennemføres paa den Maade. Thi det ærede Medlem Hr. N. Neergaard ved jo meget vel, at vi ikke vil være med til at købe Importregulering ved at betale konservative Toldforanstaltninger derfor.

N. Neergaard: Jeg var unægtelig gaaet ud fra, at det gode Kammeratskab, som hidtil under Valget og senere har vist sig at være til Stede mellem den socialdemokratiske Regering og det radikale Parti, et Kammeratskab, som jeg et Øjeblik tvivlede lidt paa ved første Behandling af Importreguleringsloven, men som senere er saa glimrende bekræftet gennem det ærede Medlems Optræden og Udtalelser, nok vil holde i Landstinget, og det tror jeg endnu.

Statsministeren (Staaning): Det ærede Medlem Hr. Pürschel behøver ikke at forklare mig, hvad der indeholdes i Udtrykket Importregulering, jeg kender det meget vel og kan ikke erkende, at der er en særlig dansk Opfattelse deraf. I de Lande, hvor man har foretaget Importreguleringsforanstaltninger, har man dels gennemført Forbud, dels Begrænsning, dels i det vide Omfang, dels i et snævrere Omfang; men det er alt sammen Importreguleringsforanstaltninger, og jeg forstaar ikke, hvorledes det er muligt at faa den besynderlige Forskel frem, som det ærede Medlem stadig fastholder. Forklaringen er imidlertid, at det ærede Medlems Meningsfæller i Valutakonferencen ikke har vovet at sige, hvad de ønskede, og derfor har sagt noget andet; men det kan det ærede Medlem ikke forlange, at vi skal anerkende som værende noget andet end det, der staar.